

La bandera

Direcció: Martín Cuervo **Guió:** Guillem Clua **País:** Espanya **Durada:** 88 min **Any:** 2023
Gènere: Comèdia, drama **Interpretació:** Aitor Luna, Miquel Fernández, Imanol Arias, Ana Fernández, Antón Lofer **Música:** Iván Valdés **Fotografia:** Pablo Bürmann **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 14/06/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Un pare, dos fills i un sopar. La història transcorre durant una vetllada familiar, on el Tomàs crida els seus dos fills, el Jesús i l'Antonio, per donar-los una notícia important. El patriarca, a qui acompanya la seva biògrafa, Lina, es pren el seu temps per dir-los el que realment vol, però els seus descendents comencen a perdre els nervis. En un moment donat, un dels fills descobreix la presència d'una bandera enorme al jardí, i es desencadena una disputa que posa en perill l'aparent harmonia familiar. (A Contracorriente Films)

CRÍTICA

'La bandera', un cant a l'amor per a la gent gran i els conflictes familiars

Ana Fernández i Aitor Luna són dos dels quatre protagonistes d'aquest llargmetratge basat en una obra de teatre que reuneix un home i els seus dos fills per parlar de la seva futura herència

A cada llar un relat es desplega entre cadascuna de les parets que han estat testimonis muts d'innombrables vivències. Com a part de la vida mateixa i el passar dels anys, aquestes estructures esperen ansioses noves històries per explicar. A mesura que el temps transcorre les persones envelleixen, els fills s'aventuren en la creació dels seus propis camins, però en un instant tot es pot transformar, recordant que a la balança de l'existència, l'amor és el que veritablement perdura, eclipsant qualsevol bé material. Així es reivindica a la "dramèdia" **La bandera de Martín Cuervo** que s'ha estrenat al **27 Festival de Màlaga**. Ana Fernández i Aitor Luna són dos dels protagonistes d'aquest llargmetratge en què també apareixen Imanol Arias i Miquel Fernández.

El Tomàs, un pare de família d'edat avançada, decideix convidar els seus fills, Jesús i Antonio per donar-los una notícia. Alhora, també truca a la Lina, una noia que l'ajuda a escriure la seva biografia. **Una trobada en què surten a la llum petits problemes** familiars i això fa que un dinar familiar com qualsevol altre acabi sent intens i divertit.

Ana Fernández, en una entrevista amb *Málaga Hoy*, ha assegurat que amb aquest llargmetratge **"qualsevol generació s'hi sentirà relacionada"**. La gent gran es veuran en el personatge de l'Imanol, els de mitjana edat observaran una cosa que viuran aviat i els joves veuen el que algun dia, "si tenim sort i arribem a vells", viuran.

La Lina és una noia que apareix en aquesta família perquè està escrivint la biografia del Tomàs. "El meu personatge en el conflicte familiar **es transforma en aquell element maternal**, en la mare sense ser-ho", ha assenyalat l'actriu i que també ha apuntat que "els conflictes que sorgeixen del no res acostumen a passar en el dia a dia de moltes famílies". De la mateixa manera, ha incidit que en el cas d'aquesta família fictícia formada per homes "les baralles són més infantils".

Fernández s'ha sentit reflectida en el seu personatge perquè és la gran de tres germans i moltes vegades ha hagut d'intervenir en algun conflicte entre ells. A més, **tampoc no descarta en un futur escriure la seva pròpia biografia**. "Jo l'escriuria, probablement ho faré més gran quan no m'interessi la interpretació i estigui a Mallorca jubilada", ha destacat. Això sí, com que tindrà moltes coses per explicar, buscaria ajuda amb un escriptor perquè l'ajudés a unir-ho tot.

Endinsar-se en aquest projecte no entrava en els seus plans, però quan va llegir el primer guió d'aquesta "dramèdia" li va agradar i va decidir fer-ho. Un petit rodatge amb un guió nascut d'una obra de teatre: **"tot queda a casa"**.

[...]

Per part seva, **Aitor Luna**, també en una entrevista amb aquest diari, ha explicat que es va embarcar en aquesta "dramèdia" perquè li va cridar l'atenció el guió i en saber qui eren els seus companys no ho va dubtar ni un segon. El seu personatge el descriu com "un bohemí nen de papà" que va a la seva. "De sobte arriba a aquest sopar i **comencen a aflorar problemes que tenim a les famílies** i tot va empitjorant", ha assenyalat l'actor. En pensar quant té en comú amb el seu personatge se sent identificat "amb la pallassada", encara que pel que fa al conflicte, ell no tindria una discussió així amb el seu germà.

"Tots som fills, germans o pares", ha ressaltat el cineasta que ha insistit que amb els conflictes que surten a la pel·lícula tothom "se sentirà identificat, encara que està una mica suavitzat i en clau d'humor".

Paula Tejada – malagahoy.es